

Valget stod mellem to principper, hvor ingen af dem var optimale.

I går fik alle lærere og børnehaveklasseledere, der er medlem af Danmarks Lærerforening et brev fra foreningen med en redegørelse for, hvem der kan stemme til den urafstemning, der er i gang lige nu. Jeg vil her følge op med de overvejelser, der ligger bag den besluttede afgrænsning.

Hovedstyrelsen stod i valget mellem to principper

- 1) lade alle medlemmer stemme om aftalen
- 2) lade de medlemmer, der er i et ansættelsesforhold, der bliver berørt af aftalen, stemme.

Ingen af principperne er optimale.

Normalt står vi med et overenskomstresultat, der opfatter en aftale for alle de kommunalt/regionalt ansatte medlemmer og en aftale for alle de statsligt ansatte og på den måde omfatter alle medlemmers løn- og arbejdsvilkår, og dermed har alle medlemmer mulighed for at stemme, når der indgås en overenskomst.

For første gang nogensinde står vi med en aftale, der kun omfatter en del af overenskomsten – arbejdstiden – og kun omfatter en del af medlemmerne: Lærere og børnehaveklasseledere i et ansættelsesforhold i kommuner (og regioner), hvis arbejdstid reguleres af lov409. Derfor måtte hovedstyrelsen forholde sig til hvem, der skulle stemme om en eventuel aftale. Det skete allerede i foråret, inden vi overhovedet vidste om, vi kom i mål med en aftale.

Vi mener, at det valgte princip er det mest rimelige. Hvis vi forestiller os, at det var en aftale, der kun gælder på det statslige område, tror jeg alle kan se det urimelige i, at alle medlemmer kunne stemme, da de statsansatte udgør et klart mindretal i foreningen.

Jeg kan bestemt godt forstå, at et ledigt medlem, der forventer snart at få ansættelse i folkeskolen kan føle det urimeligt, at hun er afskåret fra at kunne stemme. Det kan også virke urimeligt, at en lærer, der allerede har søgt sin afsked eksempelvis ved udgangen af september og derfor aldrig kommer til at arbejde under de nye regler alligevel kan stemme, men det er ganske enkelt umuligt for os at tage højde for dette i en afstemning.

Vi har ingen mulighed for at vurdere, hvor de lediges fremtidige ansættelsesforhold vil være. En ikke ubetydelig del af foreningens ledige medlemmer får i disse år ansættelse på i fri – og privatskole sektoren, og vil derfor ikke blive omfattet af denne aftale. Op mod en tredjedel af de ny-uddannede lærere, der på denne tid af året udgør en stor del af de ledige medlemmer, får aldrig job i folkeskolen.

Det er muligt, at der optages forhandlinger om en ny arbejdstidsaftale med de statslige arbejdsgivere i umiddelbar forlængelse af aftalen med KL. Skulle vi nå i mål med en aftale forud for OK21, vil det også her være de medlemmer, der er i et ansættelsesforhold, der bliver berørt af aftalen, der kan stemme – eksempelvis på SOSU-skoler, Frie Fagskoler og Private gymnasiers grundskoler. Hvis vores ledige medlemmer kunne stemme til denne aftale, vil de udgøre mere en halvdelen af de stemmeberettigede.

Som sagt i indledningen er ingen af de to principper optimale, men vi står naturligvis helt ved den beslutning, vi traf i april. Forud for vores beslutning lå der en grundig beskrivelse af de to principper, og dette beslutningsgrundlag tilgik via hovedstyrelsesmedlemmerne alle kredsene forud for behandlingen i hovedstyrelsen.

Der er også blevet spurgt til, hvorfor medlemmer ansat i regionerne kan stemme, når aftalen nu er indgået med KL. Det skyldes, at vi ved OK18 aftalte med regionerne, at parterne "...er enige om, senest ved overenskomstforhandlingerne i 2021 at overføre de ændringer i arbejdstidsreglerne, der måtte blive aftalt mellem KL og Lærernes Centralorganisation (LC)." De regionalt ansatte lærere vil derfor blive omfattet af de regler, som vi nu stemmer om.